

γυναϊκὸς τοῦ Μιχαὴλ Β'. Θέζλας ἀδελφὸν ἐπὶ πόσον χρόνον.

Ι'. *Κωνσταντῖνος*, υἱὸς Βασιλείου τοῦ Μακεδόνο (867—886) καὶ τῆς Εὐδοκίας ἄρξας μετὰ τοῦ πατρὸς ἐπὶ 10 ἔτη. (868—878).

ΙΑ'. *Κωνσταντῖνος*, ὁ *Πορφυρογέννητος* ἐπικαλούμενος, υἱὸς Λέοντος, τοῦ σοφοῦ ἐπικαλουμένου, καὶ τῆς Ζωῆς ἄρξας (ἐπὶ τινα χρόνον καὶ μετὰ Ρωμανοῦ) (ἄρξαντος 920—944) ἐπὶ 46 ἔτη καὶ 5 μῆνας. (913—959).

ΙΒ'. *Κωνσταντῖνος*, υἱὸς Ρωμανοῦ τοῦ Β', καὶ τῆς Θεοφανοῦς ἄρξας ἐπὶ 49 ἔτη μετὰ Βασιλείου, τοῦ ἐπικαλουμένου *Βουλγαροκτόνου* (976—1025), καὶ μόνος ἐπὶ 3 ἔτη. (976—1028).

ΙΓ'. *Κωνσταντῖνος*, ὁ *Μονομάχος* ἐπικαλούμενος, ἔλκων τὸ γένος ἐξ οἴκου πατριζίων ἄρξας ἐπὶ 42 ἔτη καὶ 7 μῆνας. (1042—1055).

ΙΔ'. *Κωνσταντῖνος*, *Δούκας* ἐπικαλούμενος, υἱὸς τοῦ Ἀνδρονίκου πατριζίου ἄρξας ἐπὶ 7 ἔτη καὶ 6 μῆνας περίπου. (1059—1067).

ΙΕ'. *Κωνσταντῖνος*, *Δούκας* ὁ νεώτερος, υἱὸς τοῦ εἰρημένου Κωνσταντίνου Δούκα καὶ τῆς Εὐδοκίας (Εὐδοκίας κατ' ἄλλους) ἄρξας ἐπὶ 10 ἔτη καὶ 10 μῆνας καὶ 10 ἡμέρας περίπου· ἦτοι μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μιχαὴλ καὶ Ἀνδρονίκου ὑπὸ κηδεμόνα τῆν μητέρα ἐπὶ 7 μῆνας καὶ 10 ἡμέρας (ἀπὸ 21 Μαΐου—31 Δεκεμβρίου τῷ 1067)· εἶτα δὲ μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ τοῦ πατριοῦ αὐτοῦ Ρωμανοῦ, *Διογένης* ἐπικαλουμένου, ἐπὶ 4 ἔτη καὶ τρεῖς μῆνας (1067—1072) καὶ ἔπειτα μετὰ μόνου τοῦ πρεσβυτέρου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Μιχαὴλ Ζ', *Παραπνίκη* ἐπικαλουμένου, ἐπὶ 6 περίπου ἔτη (1072—1078). (1067—1078).

ΙΣ'. *Κωνσταντῖνος*, ὁ *Παλαιολόγος*, τοῦπίπλιν *Δραγάσης* ἢ *Δραγάσης* ἢ *Δράγωσης* ἢ *Δρακόσης* (Dracossēs), υἱὸς Ἰωάννου Η'. ἄρξας ἐπὶ 4 ἔτη, 2 μῆνας καὶ 17 ἡμέρας (ἀπὸ 12 Μαρτίου 1449) ἢ ἀπὸ τῆς ἀναρρώσεως αὐτοῦ (ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1448) ἐπὶ 4 ἔτη, 6 μῆνας καὶ 29 ἡμέρας. (1448—1453).

Οὗτοι μὲν οἱ αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνοι. Ἐκ τούτων ἄλλοι τε καὶ ὁ αὐτοδιδίμος φίλος ἡμῶν Κάρολος Ὁπίριος (Κ. Ηοφ) ὁ

θεμελιωτὴς τῆς τοῦ Μεσαίωνα ἑλληνικῆς ἱστορίας, μηδαμῶς δὲ τῆς Βυζαντιανῆς, ἀποκλείοντες τοῦ βυζαντιανοῦ θρόνον *πέντε Κωνσταντῖνους* ἀριθμοῦσι τὸν τελευταῖον αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Παλαιολόγον ὡς ΙΑ'. Ἄλλοι δὲ τινες ἐλαττοῦσιν ἔτι μᾶλλον τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτοκρατόρων Κωνσταντῖνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν ἡ ἐλάττωσις αὕτη οὐδόλως ἐρεΐδεται ἐπὶ ἱστορικῶν θεμελιῶν, ὥς ἀλλαχοῦ τρανότατα καταδειχθήσεται, ὅση μοι δύναμις.

Ὅπως δὲ πλημμελὴς ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Κωνσταντῖνων αὐτοκρατόρων, οὕτω πλημμελεστάτη καὶ ἡ προσθήκη Φλαυίου Κλαυδίου Κωνσταντῖνου τινὸς ὁμωνύμου μόνον τῷ πρεσβυτέρῳ υἱῷ τοῦ Α'. Κωνσταντῖνου. Ὁ προσιθιόμενος οὗτος Κωνσταντῖνος διακρίθεις ἐπὶ Ὀνορίου (393 (395)—423) αὐτοκράτορος τοῦ δυτικοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους, ὡς ἄριστος πολεμιστὴς ἀπλοῦς ὢν στρατιώτης καὶ ἀνακηρυχθεὶς ἐξ ἀνάγκης συνάρχων αὐτῷ καὶ μετ' οὗ πολὺ φονευθεὶς οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν κράτος, ἥτοι τὴν ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν, δι' ὃ καὶ οὐδὲν ἔχει τις εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ· οἱ δὲ βουλόμενοι ἵνα καὶ αὐτὸν τάξωσιν ἐν τοῖς Κωνσταντῖνοις τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας ἀναντιλέτως πλανῶνται.

Ἐν τέλει δὲ σημειωτέον, ὅτι οὐκ ὀλίγα τῆς χρονολογίας τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ διὰ τῆς τῶν Κωνσταντῖνων ἐν τοῖς κατ' ἑκαστα εἶναι συντεταραγμένα καὶ συγκεχυμένα, καθ' ὅσον τοιαῦτα εἶναι καὶ αἱ πηγαί· διὰ τοῦτο δὲ καὶ πολλὰ σὺτῆς ἐπιδέονται ἔτι μείζονος ἐπιστάσεως. Τὸ δὲ λαμβάνειν ταῦτα ἀνεξέταστος παρὰ τούτων ἡ ἐκείνων τῶν γνωρίμων νεωτέρων ἱστορικῶν, οἷον Le Beau, Rollin, Gibbon, Schlosser, Finlay, Hertzbeg, Zinkeisen, Ηοφ κ.τ.λ. ὡς ποιοῦσι παρ' ἡμῶν οἱ πολλοί, ἥιστα συντελεῖ εἰς διάλυσιν τῆς ἐξ ἀγνοίας ἀχλὺς, ἥτις εἶναι κεχυμένη ἐπὶ τῶν πλείστον πραγμάτων τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας καὶ διὰ καὶ πρὸ πάντων τῆς τῶν ἄρξάντων ἐπὶ 1147 ἔτη αὐτοκρατορῶν.

Γ. Κρέμος

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ *)

Κάποιος σοφὸς Ραββῖνος ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ἐσχάτως, εἰς τὸ ὁποῖον πειράζεται νάποδείξη, ὅτι εἰς τὰ ἱερὰ βιβλία τῶν Ἑβραίων, τὴν Βίβλον καὶ τὸν Ταλμουδ γίνονται ὑπαινιγμοὶ περὶ τῶν σημερινῶν ἐφευρέσεων, τηλεγράφου, σιδηροδρόμου, αὐτοκινήτων, συστήματος τοῦ Κοπερνίκου, ἀλεξικεραυνοῦ. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη προφητεύει τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ἀεροπλάνου λέγουσα ὅτι θὰ περιπατήσωμεν «ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων», δίδει νύξιν περὶ τῆς μελλούσης ἐφευρέσεως τοῦ αὐτοκινήτου τηλεγράφου λέγουσα ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ κάμῃ «τοὺς ἀνέμους ταχυδρόμους αὐτοῦ καὶ τοὺς σπινθήρας ἀγγελιαφόρους του». (Ψαλμοὶ 104).

Ἐν τούτοις, ἂν εἰς τινα σημεῖα τὸ παρελθὸν ἔχει τίτλους τιμῆς προαγγέλου ἀπέναντι τοῦ παρόντος, αἱ μεγαλειότητες καὶ πρακτικώτεραι ἐφευρέσεις ἐγένοντο τὸν ΙΘ' αἰῶνα, ὁ δὲ Κ'. ὃν διανύομεν ἀσφαλῶς θὰ υπερβάλῃ τὸν προηγούμενον αὐτοῦ.

Αἱ ἐφευρέσεις πολλαπλασιάζονται· τὸ ἀποδεικνύει

ἡ στατιστικὴ. Αἱ αἰτήσεις πτυχίων εὐρεσιτεχνίας ἐν Ἀγγλίᾳ λ. γ. σημειοῦσι μεγάλην αὐξήσιν τοῦ 1912 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1911 καὶ τὸ 1911 παρουσιάζει ἐπίσης αὐξήσιν μεζῶνα τοῦ 1910, ὅτε μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνῆλθον ὁ ἀριθμὸς πτυχίων εὐρεσιτεχνίας εἰς 30,403.

Τὸ 1912 ἀποδεικνύει ἄρ' ἐτέρου τὴν τάσιν τῶν ἐφευρετῶν πρὸς τοὺς κινητήρας ἐσωτερικῆς καύσεως καὶ τὰ ἐξαρτήματά των ὡς ἐξακριβωτὰς ἐλαίου καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ κατηγορία αὕτη παρέσχε τὸν μεγαλεῖτερον ἀριθμὸν αἰτήσεων πτυχίων. Ἐπονται αἱ περὶ αὐτοκινήτων ἐφευρέσεις καὶ αἱ ἐφαρμογαὶ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ.

Ὁ Edison ἔχει τὸ ρεκόρ τῶν ἀνακαλύψεων, κατέχων δεκάδας διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτὰ.

Ἰδοὺ τί εἶπε κάποτε εἰς τὸ περιοδικὸν «Κοσμοπολίταν Μάγκαζιν», ἐρωτηθεὶς ποῖαι ἐφευρέσεις θὰ εἶνε δυνατόν νὰ γίνουσι προσεχῶς.

— Διὰ τὴν κατασκευὴν ὅλων ἀνεξαρτέτως τῶν ἐπιπλῶν ὁ χάλυψ θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ξύλον. Τὰ ἐκ

*) Τέλος.

χάλυδος επιπλα θά στοιχίζουσι δλιγώτερον και θά ειναι στερεώτερα και διαρκέστερα ή τά εκ ξύλου επιπλα. Ο χάρτης θά εκλείψη. Διά τά βιβλία και τάς εφημερίδας θά χρησιμοποιούνται φύλλα εκ νικελ πάχους δύο χιλιοστών του χιλιοστομέτρου. Τά φύλλα ταυτα θά αντικαταστήσουν τον χάρτην, φορέα επικινδυνον παντός μολύσματος ή μικροβίου. Τά εκ νικελ φύλλα θά διατηρούν τον τύπον της μελάνης όπως ο χάρτης και τά εξ αυτών βιβλία θά ειναι ασυγκρίτως δλιγώτερον όγκώδη ή τά εκ χάρτου, διότι βιβλίον πάχους 2 εκατοστομέτρων, εκ φύλλον νικελ, θά περιέχη 40,000 σελίδας και δέν θα στοιχίζει περισσότερο των 6 φράκων.

Η κατασκευή του χρυσού θά ειναι απλουσιν παιγνίδι διά τους υίους μας και προβλέπω εκ της ανακαλύψεως ταύτης αληθην επανάστασιν εις τό χρηματιστικόν και οικονομικόν σύστημα του κόσμου, διότι όλοι θά δύνανται να κατασκευάζουν νομίσματα εξ αληθούς χρυσού».

Προητοιμασε συγχρόνως και νέαν θεαματικην εφεύρεσιν, τον «Οριζούντα κινηματογράφον» όστις όμιλει ούχι μηχανικώς, ούτε αυτομάτως, αλλά δι' ύποβλητικής δυνάμεως προκαλούσης τον γέλωτα ή τό κλάμμα. Ο συνδυασμός ούτος κινηματογράφου και φωνογράφου χάρις εις τον όποιον αι κινηματογραφικαι εικόνες δέν περιορίζονται πλέον εις κίνησιν οφθαλμών και χειλέων διδούσαι την ιδεάν του λόγου, άλλ' όμιλούσαι πραγματικώς, φυσικώς, ευκρινώς και εντόνως, θά παρουσιασθί ταχέως πρό του κόσμου, απειλών διά θανάτου όλους τους θιάσους, και ιδία τους μικρούς, δραματικούς, κωμικούς, μελοδραματικούς. Ο Έδισσον ειργάσθη προς τουτο επί τέσσαρα έτη.

★

Αλλη εφεύρεσις εγκυμονείται, ήμπορεί να ειπυτις. Πώς θά κατορθωθί διά μηχανήματος αι αποστάσεις να εκμηδενίζονται, αντικείμενα δε των οποίων την θέαν αποκρύπτουσι όρη και θάλασσα; θά τά βλέπομεν εμπρός μας, οιαδήποτε δε κινήσεις των αντικειμένων αυτών θά αποτυπώνται επί του μηχανήματος. Ναυάγια, μάχαι, εγκλήματα θά αναπαρίστανται πανομοιότυπως πάραυτα επί του οπτικού φακού.

Ο Γερμανός μηχανικός Σμιρερ εργάζόμενος από καιρού επί του προβλήματος της μεταδόσεως φωτογραφιών και εικόνων διά του τηλεγράφου χωρίς να τό περιμένη εύρηκε κάτι καλλίτερον άφ' ότι εζήτηουν όλοι όσοι ειργάζοντο επ' αυτού του προβλήματος. Κατώρθωσε να στέλλη φωτογραφίας εις την Αμερικην διά του εξής συστήματος :

Εις τό έν άκρον του τηλεγραφικού σύρματος μεταχειρίζεται μίαν φωτογραφικην μηχανήν της οποίας ο φακός δύναται να στραφή εις οιονδήποτε αντικείμενον ή πρόσωπον εύρισκόμενον πλησίον. Αι ακτίνες του φωτός πίπτουν επί ενός καλύμματος τό όποιον διαίρει την λαμβανόμενην εικόνα εις μικρά φωτεινά στίγματα ποικιλούσης έντασιότητος. Αυτά τά στίγματα πίπτουν επί μιώς ευαίσθητου πλακός από σελήνιον και μεταστρέφονται εις έναλλαγάς του ηλεκτρικού ρεύματος.

Εις τον άποδοχέα τό ρεύμα αυτό γίνεται φώς ποικιλούσης λαμπρότητος και δι' ενός καθρέπτου καταλλήλως τοποθετημένου αποτυπώνεται ή εικόν ή οποία διατηρεί τά μικρά της στίγματα όπως αι εικόνες των εφημερίδων.

Το μηχανήμα αυτό θά αντικαταστήσῃ την αστυνομίαν και τους πολεμικούς ανταποκριτάς, ώστε να μη πλαστογραφείται εφεξής ή Ιστορία. Άλλ' ή Άστυνομία διά την ανακάλυψιν των εγκλημάτων μέγαν βοήθην έχει την Επιστήμην. Το μικροσκοπίον, αι χημικαι αναλύσεις, ή ανθρωπομετρία, ή φωτογραφία ή ανατομία αντικαθιστούν όλονέν τον ανακριτήν και τον αστυνόμον. Π. χ. διά της ανατομίας εξετάζονται ώρισμένοι φλέβες και αρτηριαί εξ ου άποδεικνύεται ή ταυτότης του προσώπου. Διά του μικροσκοπίου, αναπαρίστανται αυτά τά αιμοσφαίρια επί των χειρών ή των ένδυμάτων του δολοφόνου άν προσέρχονται εξ ανθρώπου ή ζώου, αι ακτίνες Χ όρίζουν άν ή εντός των σπλάγγων σφαίρα ανήκει εις τό όπλον του εγκλήματος.

Άλλη εφεύρεσις : Η θερμότης του ήλίου, ή αντιπροσωπεύουσα παμμεγίστην δύναμιν υπάγεται από τινος εις τάς εφευρέσεις διά του Αμερικανού Σούμαν, όστις επέτυχε μίαν θαυμασίαν εφαρμογήν της ήλιακής θερμότητος έν τη βιομηχανία.

★

Εν από τά σπουδαιότερα προβλήματα της ανθρωπίνης ζωής ειναι τό ζήτημα της αρρενογονίας. Διαιτι να μη είμπορούν τά ανδρόγυνα να όρίζουν κατά βούλησιν τό γένος των παιδιών πυθ θά δημιουργήσουν; Το ζήτημα τουτο του προσδιορισμού του φύλου άπασχόλησε επί μακρά έτη τους επιστήμονας.

Μερικοί βιολόγοι διατείνονται ότι τό φύλον ειναι προσχηματισμένον, δηλαδή ότι καμμία άλλαγή δέν ειναι δυνατή από τους επιστήμονας. Άλλοι λέγουν ότι ο σχηματισμός του φύλου γίνεται μετά, αφού συλληφθί τό έμβρυον και ότι επομένως ή επιστήμη δύναται να εύρη τρόπον να τό μεταλλάσση, δηλαδή να τό κάμη κατ' εκλογήν άγόρι ή κορίτσι. Ο διάσημος Γάλλος ιατρός κ. Ροβινσόν κατόπιν παρατηρήσεων εκκλινεν υπέρ της δευτέρας γνώμης.

— Παρατήρησα, είπεν, ότι όταν κάμωμεν ένεσιν εις έν ζών λεκιθίνης ή χιλίνης, ούσιων σχηματιζομένων εις τον οργανισμόν μας, αι ουσίαι αύται καταστρέφουν τό άρρεν στοιχείον των και δέν μένει παρά τό θήλυ τό όποιον δύναται να καλλιεργηθί. Η άδρεναλίνη, άλλη ουσία αυτή, καταστρέφει τό θήλυ στοιχείον και αναπαύσει τό άρρεν. Έκαμα πολλές παρατηρήσεις αι όποιαι μου έστερέωσαν την πεποίθησιν.

Μία νέα Αμερικανίς ήλθε πρό τινος καιρού να μέ έρωτήσῃ επείδη είχεν άποκτήσει κορίτσια άν ύπρχε τρόπος να κάμη άγόρι. Το πράγμα δέν ειναι αδύνατον. Εάν κάμη κανείς πολλές ένέσεις άδρεαλίνης πιθανώς ή επιθυμία της μητρός να εκτελεσθί.

Με ήρώτησαν άν έν φύλον δύναται να εξαφανισθί ή να δλιγαστέσῃ σπουδαίως. Αυτό δέν μπορώ να τό είπω. Διά τους ανθρώπους, τό είδος των οποίων ειναι τό πλέον ακανόνιστον και τό πλέον ανυπότακτον των άλλων, τό πράγμα μου φαίνεται δύσκολον. Άλλά δι' άλλα είδη αυτό ίσως ειναι δυνατόν. Βλέπει κανείς ότι μερικά είδη εξηφανίσθησαν έντελώς. Εις πολλά δένδρα π. χ. δέν εύρίσκει κανείς παρά έν φύλον μόνον».

Άλλά τό ζήτημα τουτο δέν άφορ άπλώς τό γούστο των συζύγων. Ειναι μέγα κοινωνικόν πρόβλημα. Η στατιστική—ή αυστηρά αυτή και σεβασμία και περίεργος γραΐα — μάς πληροφορεί, ότι επί του ενός

δισεκατομμυρίου ἐπτακοσίων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων τῆς γῆς σφαίρας αἱ γυναῖκες ὑπερτεροῦν κατ' ἀριθμὸν τοὺς ἀνδρας κατὰ 5 1)2 ἑκατομμύρια. Ἄρα ὑπάρχει ὑπερπαραγωγή γεροντοκορῶν, ὑπάρχει ἀνισότης κοινωνικῆς προόδου ὡς ἐκ τῆς ἀγαμίας. Διότι καὶ ἐὰν ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐνυμνεύοντο, θὰ περισσεύουν 5 1)2 ἑκατομμύρια θηλέων ἀνυμναίων. Ἄλλ' ἐὰν ἐπιθεβαινοῦν ἡ ἀγγελλομένη ἐφεύρεσις ; Διὰ τῆς φαρμακευτικῆς θὰ γεννᾷ ἡ σύζυγος κατὰ βούλησιν. Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἐπιθυμοῦν μᾶλλον ἄρρενα παιδιά, — διότι τὰ κοράσια ὡς κατοικίδια, ἐφ' ὅσον ὁ σωφραζετισμὸς δὲν κυριαρχεῖ, βιοῦντα ἐντὸς τῆς οἰκίας ἀπαιτοῦν ἐπιτήρησιν καὶ διότι λείπει ἡ προίξ — τὰ κοράσια θὰ ἐλαττωθοῦν εἰς βαθμὸν ἐπίσθεν δι' αὐτὴν τὴν διακρίσιν τοῦ γένους.

Ἄλλ' ἂν αἱ προσπάθειαι τῶν ἐπιστημόνων στρέφονται πρὸς ἀπαθανάτισιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς μεταφυτεύσεως αἱματοφόρων ἀγγείων, ὡς πειραματίζεται ὁ Καρρέλ, ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων Αὐγουστος Σεϊμὺρ βεβαίως ὅτι δύναται νὰ ἀναστήσῃ τοὺς νεκροὺς ἐκείνους, οἵτινες ἐτάφησαν εἰς τοὺς πάγους. Ἔχει τὸ θάρρος, ἂν τοῦ παρασχεθοῦν τὰ μέσα, νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Πόλον, νὰ ἀνεύρῃ τὸν Σκότ καὶ τοὺς συντρόφους του καὶ νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν. Τόση δὲ εἶνε ἡ βεβαιότης του, ὥστε προσφέρεται καὶ νὰ

ταφῇ ὁ ἴδιος, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ εἰς τὴν ζωὴν. Ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἰχθὺς, χελῶναι, βάτραχοι, διέρχονται τὸν χειμῶνα ἐν παγερᾷ καταστάσει, ἀποσπώμενοι δ' ἐκ τῶν πάγων δύνανται νὰ θρυμματισθοῦν ὡς τεμάχια πάγου, θερμαίνονται δὲ βαθμηδὸν ἐπανακτῶσι τὴν ζωὴν. Ἐκαλεῖται πειράματα καὶ ἐπὶ μαστοφόρων καὶ εἶχεν ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ τὴν μέθοδόν του κρατεῖ μυστικὴν.

Διὰ νὰ τελειώσωμεν, πρέπει νὰ ὑψωθῶμεν μέχρι τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τῶν κατακτητικῶν διαθέσεων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Κατακτῆσας ὁ ἄνθρωπος τὴν ἕρην καὶ θάλασσαν, ἐστράφη πρὸς τὸν οὐρανόν. Τὰ βολιδοσκοπικὰ ἀερόστατα ἀνέχονται εἰς ὕψος 40 χιλιομέτρων, τὰ δὲ ἀεροπλάνα κἀμνοῦν ἐλιγμούς 3,000 ἕως 4,000 μέτρων ἔνωθεν τοῦ ἐδάφους. Δὲν ἀπομένει ἢ νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ὄνειρον τῶν μυθιστοριογράφων καὶ ποιητῶν, δηλαδὴ ἡ ἰδρυσις κινήσεως μετακομιστικῆς μεταξὺ τῶν πλανητῶν. Ἡ ἰδέα αὕτη μελετᾶται ὑπὸ τοῦ κ. Ἐνσὼλτ-Πελλετερῆ. Πρόκειται δηλ. νὰ κατασκευασθῇ κινήτηρ ἱκανὸς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προσοθίναν μηχανήματος ἐν τῷ μεταξὺ τῶν πλανητῶν κενῷ. Θὰ ἐφευρεθῇ ἀσφαλῶς κανὲν εἶδος παμμεγέθους ροκέτας, ἡ ὁποία θὰ ἐκσφενδονίζεται εἰς τὰ ἄστρα...

Δ. Κ.

Ποικίλη Λεξις

Εἰς μνήμην τῶν νεοφύτων.

Οἱ ἀληθεῖς φιλέλληνες ἐξακολουθοῦν νὰ μὴ μᾶς λησμονοῦν. Εἰς ἐξ αὐτῶν, κοί ἐκ τῶν ἐνθερμότερων μάλιστα, ὁ Ἰταλὸς καλλιτέχνης κ. Α. Σάντι, ἦλθε ἐκ Ρώμης ἐδῶ, κομίζων τρεῖς ὥραιας προσωπογραφίας τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου τὰς ὁποίας προσέφερε εἰς τὴν Βασιλίσσαν-Μητέρα.

Πλὴν τούτων ὁ συμπαθὲς καλλιτέχνης ἔφερε ἄρκετάς χιλιάδας ἐπιχρῶσων μεταλλίων, τὰ ὁποία ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πριγκηπισσῶν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν πεσόντων κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον.

Καθὼς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω μικρῶν εἰκόνων, ἐπὶ τῆς μίας προσόψεως τῶν μεταλλίων ὑπάρχει ἡ προσωπογραφία τοῦ ἀλησμονήτου βασιλέως Γεωργίου, ἐπὶ δὲ τῆς ἐπισθεν ποιητικῇ ἀληθῶς παράστασις τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας, θραυνοῦσης τὸν κλοιὸν τῆς δουλείας τῶν Χρυστιανῶν τοῦ Αἴμου, κάτωθεν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται:

«Οἱ τῶν συμμάχων ἱερὰς ἀγῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν 1912—1913».

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα Μαρία θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν διανομὴν τῶν μεταλλίων αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ εὐγενοῦς φιλέλληνος δωρητοῦ.

Ζωγραφικὴ

Ἐπῆγα εἰς τὴν Ἐκθεσιν τῆς Ζωγραφικῆς καὶ εἶδον ἐκεῖ τοπιογραφίας καὶ προσωπογραφίας καὶ παραστάσεις διαφόρους, γυναῖκας γυμνάς νωχελῶς ἐξηπλωμένας ἐπὶ τοῦ καναπέ, ἀλήτας κοιμωμένους εἰς τὸν ἥλιον, ἀπόψεις τῆς Βενετίας, Βρεττανουῶς ἀλιεῖς κλπ. καὶ μοῦ φαίνεται πῶς καὶ πέρυσιν τὰ ἴδια εἶδον.

Προφανῶς οἱ καλλιτέχναι μᾶς στεροῦνται φαντασίας. Ὅλοι προσπαθοῦν νὰ ἀποδώσουν τὰ συνήθη.

Ὅλοι—ἢ σχεδὸν ὅλοι—ζοῦν ἐκτὸς τῆς ἐποχῆς τῶν. Ὁ καιρὸς μᾶς δὲν τοὺς ἐμπνέει.

Ἐὰν ἐν τούτοις ἐγνώριζον νὰ παρατηροῦν τόσα ζωντανὰ ἀντικείμενα γεμᾶτα ἀπὸ αἰσθήματα τοῦ καιροῦ μᾶς θὰ ἐκέντων τὸν χρωστικὰ τῶν.

Ἡ κατὰ τῆς τοῦ ἀέρος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, τὸ προαιώνιον αὐτὸ ὄνειρον τὸ πραγματοποιηθὲν τόσον θαυμαστικῶς, δὲν ἐμπνέει οὐδένα ἀπὸ τοὺς καλλιτέχναις μᾶς. Ἡ γυνὴ κατὰ τὸν Παῦλον Μπουρζὲ ἔχασε τὸν ζωγράφον τῆς, ἀλλ' ἡ ἀεροπλοία δὲν εὗρεν ἀκόμη τὸν ἰδικόν τῆς.

Ἀνέγνωσα μεταξὺ τῶν τηλεγραφημάτων διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Πάπα τὰς γραμμὰς αὐτάς :

«Ἐν Ἰταλικὸν ἀεροπλάνον ἵπτατο ἐπὶ μακρὸν πείρῃ τοῦ Βοτικανοῦ καὶ οἱ ἀεροπόροι ἔσυραν τὰ μανδύλια τῶν χαίρετῶν τῶν Πάπαν».

Οἱ τοῦ Βατικανοῦ ἀπήντησαν σεῖοντες τὸ μανδύλιον τοῦ Σαῖν Δεμιζ καὶ ὁ Πάπας εἰδοποιήθεις ἔκαμε πρὸς τὸ κλειστὸν παράθυρον κίνημα εὐλογίας. Ἰδοὺ εἰκόν.

Ὁ Πάπας ἐτοιμοθάνατος εὐλογῶν τὸ ἀεροπλάνον!

Κλεμὲν Βωτέλ

★ ★